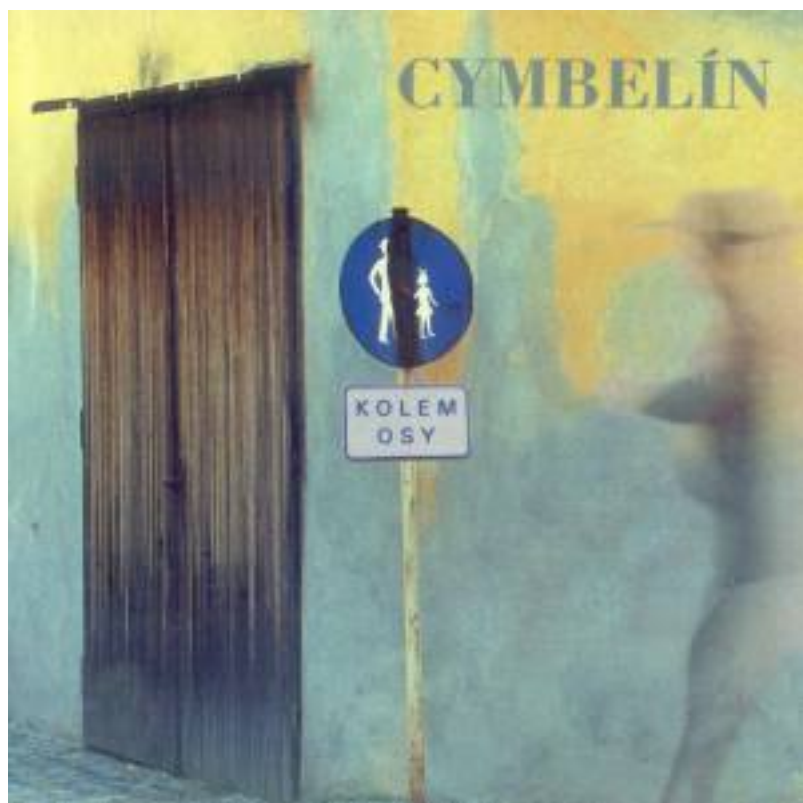

Cymbelín - Kolem osy

Napsal uživatel Vladimír Šaolín Konopas
Čtvrtek, 07 Březen 2002 01:00

Cymbelín - Kolem osy - Rostoklaty i Tuklaty, Jak se suší prádlo, Před zrcadlem dívka stojí, U řeky Juhyně, To v spánku jsem viděl, Dáma, pán a tulipán, Lastura, Proč ten pán, Co dělali kluci v pravěku, Dívenka Li, Kristus inkognito, Panně Marii s děťátkem, Kolem osy, Malá mořská víla, Ztišení, Mezi mnou a mezi tebou, Siesta, Laputa - **celkový čas 48:37 - vydalo Indies records 2001**

Jaj, Rostoklaty i Tuklaty! Úplně se v tom vidím. Jedeme se podívat vláčkem za tetou na venkov, má dívka právě rozbaluje svačinu pro nás oba a já netrpělivě vyhlížím z okna. Rostoklaty. I Tuklaty. "Rostoklaty i Tuklaty," pronesu po chvíli nadšeně a lípnu dívce pusy na tvář. Usměje se na mě. A nad krajem plují mraky z bílé vaty, prostě idyla?

Promiňte mi, že jsem, ač kdysi poučen paní učitelkou českého jazyka, začal rovnou statí, ale

Cymbelín na mě také z nové desky vybafl zcela bez úvodu. Skoro se mi chce až parafrázovat známé rčení: "To nejlepší na úvod." Dalším pozorným poslechem ale zjišťuji, že to není tak úplně pravda, deska má vrcholů hned několik a Rostoklaty skutečně mohou sloužit jako úvodník (záměrně nepoužiji přívlastek "pouhý").

Kádrový posudek na první desku Cymbelínu jsem psal kdysi pro FOLKtime taky já a mlhavě si vybavuji, že jsem byl tehdy až obdivně nekritický (což mě s odstupem doby vůbec nemrzí). Od té doby jsem Cymbelín slyšel několikrát živě a měl jsem tak možnost sledovat, jak se tahle sympatická parta vyvíjí. Vyvíjí se dobře. Zdá se mi také, že Šenkyříkovi o svých písničkách a stylu daleko víc přemýšlejí a nejsem si zcela jist, jestli je to dobře. Malinko mi to totiž zavání snahou být originální v každém směru, což nemusí být i u podobně nadaných lidí, jakými Cymbelíni rozhodně jsou, vždycky ku prospěchu věci. Proto, kdybych měl obě dvě desky Cymbelínu mezi sebou porovnat, ta první by se mi po této stránce zdála o něco upřímnější a méně komplikovaná.

Všechna další kritéria už hovoří bezesporu pro album Kolem osy, a nejvíc asi muzikantské výkony. Deska je tentokrát daleko výrazněji postavená na klávesách, především klavíru, z řadových členů souboru tady také vyniká Jiří Rohel s klarinetem. Zvláštní náladu některým písním dodává exotická marimba, na kterou zde hraje Martin Opršál, a kterou si já asi nejvíc uvědomuji ve skladbě *Dáma, pán a tulipán*. Z další hostů by také zasloužil pochvalu Surého kontrabas (tradičně) a špatný nebyl ani nápad, přibrat do písničky

Před zrcadlem dívka stojí

samotnou Radůzu. Ta zaslouží obdiv především za to, s jakou pokorou ke svému účinkování u Cymbelínu přistoupila. To už se vlastně dostáváme ke zpěvu a tady chci říct, že se mi moc líbí ten kontrast mezi zcela profesionálními instrumentálními výkony a jakoby (nebo opravdu?) neškolenými hlasy Kristýny i Tomáše Šenkyříků. Texty v jejich podání jsou ohromně autentické, i když jsem si je před chvílí dovolil pošouchnout s tou upřímností.

Nuže texty. Povídali jsme si nedávno s Tomášem Zeno Václavíkem o tom, jak si chodíme čas od času do knihovny pro významné i nevýznamné české básníky, a to ne ani tak kvůli inspiraci, jako spíš kvůli rozhledu. Mám pocit, že Tomáš a Kristýna činí to samé. Je to znát, mimochodem i na výběru textů převzatých. Popisovat zde tedy Šenkyříkovíc texty (a především jejich poetiku) by asi nemělo smysl, tady je opravdu namístě vám doporučit, abyste si desku opravdu pozorně (a nejlépe několikrát za sebou) poslechli. Ačkoli, i kdybyste se do textů pouze začetli v bookletu, tak už to o sobě by mohl být zážitek. Moc rád bych například věděl, jak Tomáše napadly verše "Mezi mnou a mezi tebou/ oči Panny Hostýnské" (mimochodem, další z vrcholů alba). Pokud jsem mluvil o textech převzatých, zaujal mě zde především hned několikrát zastoupený Pavel Šrut (mimo jiné také autor sleeve-note) a myslím, že i on může být s Tomášovou hudbou pod svými texty zcela spokojený. Jediný text, který já osobně považuji za trochu zbytečný, je *Co dělali kluci v pravěku*

, kde si Šrut pohrává s předponou pra. Abych to vysvětlil - podobný nápad už měl totiž před lety Kapitán Kid a - marná sláva - jeho

Pra-pra blues

(vyšlo na desce Zpověď unaveného clowna, Sony Music/Bonton 1998 - pozn. aut.) je, dle mého, daleko lepší.

Zbytek presentace vezmu šmahem, neboť podstatné již bylo řečeno. Tedy: zvuková režie - prima, booklet - very good(!) a dopravní značka jako late motiv - úžasný nápad. A vůbec - deska se povedla a já se těším na další, doufám, že to bude brzy jazyk nazývat Ruzyně. Dobrou chuť.